

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2CdoR/14/2024
Identifikačné číslo spisu:	8323200968
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8323200968.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: U. V., narodená J., trvale bytom B. a odporcu: U. V., narodený J., bytom O., právne zastúpeného advokátom JUDr. Júliusom Kvetánom, so sídlom Humenné, Jasenovská 11, IČO: 42 341 493, za účasti maloletej O. V., narodenej J., zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletej dcére, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8P/94/2023, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 16. apríla 2024 sp. zn. 15CoP/9/2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 16. apríla 2024 sp. zn. 15CoP/9/2024 v celosti ako aj rozsudok Okresného súdu Humenné z 23. augusta 2023 č. k. 8P/94/2023-49 v časti jeho výrokov III. a V. z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Okresný súd Humenné (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 23. augusta 2023 č. k. 8P/94/2023-49 rozviedol manželstvo navrhovateľky a odporcu (výrok I.), na čas po rozvode zveril ich maloletú dcéru O. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok (výrok II.), otca zaviazal prispievať na jej výživu sumou po 150 eur mesačne, ktoré bude poukazovať matke vždy do 23. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozhodnutia (výrok III.), stretávanie otca s dcérou neupravil (výrok IV.) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Súd prvej inštancie po vyhodnotení príčin rozvratu manželstva a aj jeho intenzity manželstvo účastníkov rozviedol a maloletú O. zveril so súhlasom oboch rodičov do osobnej starostlivosti matke, s ktorou maloletá aj reálne dlhodobo žije. Stretávanie otca s maloletou dcérou súd neupravoval, nakoľko rodičia sú schopní sa na úprave styku otca s dcérou dohodnúť.

3. Pri určovaní výživného zo strany otca pre maloletú O. vychádzal z veku a odôvodnených potrieb

maloletej a z potenciality príjmu otca. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že otec bol schopný dosiahnuť spolu s invalidným dôchodkom príjem vo výške priemernej mzdy v SR za rok 2022, vo výške 1.304 eur mesačne. Na základe týchto skutočností a s prihliadnutím a j n a materiál Ministerstva spravodlivosti ČR z roku 2022 pod názvom: „Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výše výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudu v otázkach výživného pro nezaopatřené děti“, podľa ktorého dieťa vo veku 11-15 rokov by výživné malo predstavovať cca 16 % z čistého príjmu povinného rodiča, výživné pre maloletú O. zo strany otca určil na sumu 150 eur mesačne, tvoriacu cca 15 % z potenciálneho čistého príjmu otca.

4. Výživné pre U. V., narodeného dňa J. súd zo strany otca neurčoval, pretože dovíšil plnoletosť a v čase rozhodovania prvoinštančného súdu bolo na súde vedené aj konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, v ktorom súd mal určiť aj výživné pre U. na čas do rozvodu manželstva.

II.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo 16. apríla 2024 č. k. 15CoP/9/2024-104 rozhodol o odvolaní otca proti výroku III. tak, že výrokom I. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. a V. a výrokom II. žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a zákonné. K nesúhlasu otca so stanovenou výškou výživného odvolací súd uviedol, že prvoinštančným súdom bola výška výživného určená správne tak, že zodpovedala možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, s prihliadnutím na fakt, že otec žiadnym spôsobom neprispieva osobne k starostlivosti o maloletú O., o ktorú sa stará výlučne jej stará matka.

7. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu vyhodnotil existenciu dôvodov na určenie výživného vo výške 150 eur na maloletú O. správne, vzhľadom na vyčíslenie nákladov na školskú ako aj mimoškolskú činnosť, na ošatenie, stravu a na všetky potreby, ktoré maloletá O. pre svoj život potrebuje.

8. So závermi, ktoré súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, keďže vyplynuli zo skutočne zisteného stavu. Súd prvej inštancie správne vychádzal nielen zo skutočných príjmov povinného otca, ale aj z príjmov, ktoré by otec potencionálne mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti a dopyt na trhu práce. Odvolací súd ďalej konštatoval, že nebolo pravdou tvrdenie, že otec maloletej mal príjem vo výške 194 eur mesačne, nakoľko bolo preukázané, že od 1. júla 2023 poberal invalidný dôchodok vo výške 215,20 eur mesačne.

9. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, neuveril tvrdeniam otca maloletej, že v priebehu mesiacov apríl, máj 2023 bol vo Veľkej Británii u priateľa, ktorý hradil všetky výdavky, pričom tam nepracoval, ale chodil po výletoch. Aj odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou matky maloletej, že otec do Veľkej Británie chodí pracovať a dostáva sa na územie Slovenskej republiky v čase, keď sa má hlásiť na úrade práce, pričom opak otcom nebol preukázaný. Z uvedených dôvodov vyhodnotil odvolací súd námietku otca, že vzhľadom na jeho zdravotné problémy, ako aj poberanie invalidného dôchodku, nie je schopný pracovať a nie je schopný zabezpečiť výživu pre svoje deti, t. č. pre maloletú O., ako nedôvodnú.

III.

10. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal otec dovolanie (ďalej aj ako „dovolateľ“), ktorého prípustnosť odôvodnil poukazom na § 420 písm. f) CSP. K vade zmätočnosti došlo podľa dovolateľa v dôsledku toho, že prvoinštančný súd nedostatočne vykonal dokazovanie, preto odvolací súd vychádzal z nesprávnych skutkových okolností.

11. Dovolateľ vytkol konaniu pred prvostupňovým súdom nasledujúce vady, majúce podľa neho za následok znemožnenie uplatňovania jeho procesných práv:

- Nepripustenie návrhov na vykonanie dôkazov uskutočnených dovolateľom v konaní pred súdom prvej inštancie; v konaní boli vykonané dôkazy navrhované matkou, pričom dôkazy navrhované zo strany dovolateľa, pripustené zo strany súdu neboli a neboli tak ani vykonané. Jednalo sa predovšetkým o dovolateľom navrhovaný dôkaz, aby boli súdu predložené relevantné písomnosti o tom, že matka U. V. nemôže pracovať v žiadnom pracovnom pomere a ani súd to od nej nepožadoval, pritom však dovolateľ bol ústne napádaný protistranou v spore, aby len on predložil písomnosti o svojom zdravotnom stave. Matka sa nikdy nezmienila ani len náznakom pred prvostupňovým súdom, že bude aj ona ochotne pracovať, aby si zabezpečila pravidelný príjem a bola tak nápomocná spoločne s otcom prispievať na výživu detí.

- Súd prvej inštancie ani odvolací súd sa vôbec nevysporiadali s otázkou podlomeného zdravia dovolateľa, že je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 215,20 eur na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo 6. júla 2023 ako jeho jediného finančného príjmu.

- Neodôvodnenie postupu súdu pri vyhodnocovaní dôkazov a nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Odvolací súd len všeobecne konštatoval, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, že prvostupňový súd správne určil výšku výživného, ktorá zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného otca, prihliadnuc na osobnú starostlivosť otca, ktorá v tomto prípade nie je žiadna, pričom bolo preukázané, že o maloletú O. sa vyslovene stará matka maloletej.

Dovolateľ tvrdil, že v žiadnom prípade neobstojí takáto argumentácia odvolacieho súdu vzhľadom na to, v akom veku sa nachádzajú deti maloletá O. a syn U., kde na žiadosť matky boli zverení do starostlivosti matky po rozvoze. Rovnako mohol prvostupňový súd rozhodnúť o zverení oboch detí do starostlivosti otca a v takomto prípade by už matka nemohla namietat, že by nebola zaviazaná prispievať na výživné. Z jej strany je zrozumiteľné, že sa zámerne vyhýba povinnosti, že má a je povinná zo Zákona o rodine prispievať taktiež na výživu detí. Nemôže byť akceptovateľné, že súdy sa nevedeli vysporiadať s vážnym dôkazom o zdravotnom stave otca, len neustále sa snažili argumentovať príjmami otca z minulosti, keď žili v Anglicku. Dovolateľ považuje za nevysvetliteľné, že bez dôkazov je tvrdené, že je schopný pracovať a mať dokonca príjem viac ako 1.000 eur pri zrušení pracovnej schopnosti o 70 %, čo bolo potvrdené Rozhodnutím Sociálnej poisťovne. Súdy sú povinné vychádzať z dôkazov a nie je prípustné konštatovať, že súd uveril čo povedala, či tvrdila matka detí. On s príjmom z invalidného dôchodku vo výške 215.20 eur má platiť na maloletú O. výživné vo výške 150 eur, neprihliadajúc na zákon o výške životného minima.

- Súd nevenoval náležitú pozornosť a neskúmal vyhlásenie matky U. V., že je ambulantnou pacientkou u lekára psychiatra, preto vraj nemôže pracovať, ale pritom s plnou vážnosťou jej zveril do osobnej starostlivosti maloletú O..

12. Vzhľadom na uvedené dovolateľ žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

13. Matka maloletej vo svojom vyjadrení navrhla dovolanie otca ako neprípustné odmietnuť, pretože ho považovala za neurčité a rozhodnutia súdov nižšej inštancie sú podľa nej správne.

14. Kolízny opatrovník sa k dovolaniu nevyjadril.

IV.

Podľa § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak (ods. 1). Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak (ods. 2).

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok; ďalej len „CSP“) po zistení, že dovolanie podala v

stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolaniu je potrebné vyhovieť.

16. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

17. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (viď sp. zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

18. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu a to z akýchkoľvek hľadísk. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).

19. Vyššie naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

20. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

22. Dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP a odvolaciemu súdu vytkol nesprávne posúdenie veci, nedostatočné vykonanie dokazovania a nedostatočné odôvodnenie jeho rozhodnutia, ktoré považuje za zmätočné.

V zmysle § 28 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa (ods. 1 písm. a)). Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia (ods. 2).

V zmysle § 36 ZoR rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 ZoR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do

času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2).

Podľa § 62 ods. 3 ZoR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.¹³⁾

Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 ZoR).

Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

23. Z rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti rodičov k mal. dieťaťu zistil, že matka trpí psychiatrickým ochorením, čo ovplyvňuje jej schopnosť pracovať a zlepšiť tým životnú úroveň sebe aj dcére. Otec na pojednávaní dňa 15. 05. 2023 uviedol, že je po dobu 10 - 15 rokov nezamestnaný, poberá invalidný dôchodok vo výške 194 eur a býva s rodičmi, ktorý pokrývajú jeho potreby. V priebehu konania bolo zistené, že otec opakovane cestuje do Veľkej Británie, kde v minulosti pracoval ako umývač riadu a murár, manželka uviedla, že pri ich spoločnom pobyte v Británii v rokoch 2019 - 2021 otec dokázal ako murár zarobiť cca 450 libier týždenne, otec sám priznal príjem v Británii vo výške 250 - 300 libier týždenne. Ako bolo zistené zo správy kolízneho opatrovníka, doručenej súdu dňa 12. 05. 2023, otec bol v mesiacoch apríl, máj 2023 opäť odcestovaný vo Veľkej Británii a súd neuveril jeho tvrdeniam na pojednávaní dňa 15. 05. 2023, že býval u priateľa, ktorý mu hradil výdavky a nepracoval, len chodil po výletoch (bod 14. odôvodnenia).

24. Súd prvej inštancie uplatnil princíp potenciality z hľadiska reálnych schopností dosahovania príjmov posúdením telesných a duševných schopností, zdravotného stavu, vlôh a nadobudnutých vedomostí na jednej strane a potrieb maloletého dieťaťa na strane druhej. Pri určovaní vyživovacej povinnosti otca voči mal. O. (bod 16. odôvodnenia) vychádzal zo zistenia, že otec je dlhodobo nezamestnaný, poberá invalidný dôchodok vo výške 194 eur mesačne a príležitostne pracuje vo Veľkej Británii. Súd určil výživné zo strany otca na maloleté dieťa na sumu 150 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozhodnutia, nakoľko po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že otec je schopný dosiahnuť spolu s invalidným dôchodkom príjem vo výške priemernej mzdy v SR za rok 2022 vo výške 1.304 eur mesačne. Výživné pre maloletú O. zo strany otca určil na sumu 150 eur mesačne, čo predstavuje cca 15 % z čistého príjmu otca (z potenciálneho príjmu vrátane invalidného dôchodku). Takto stanovené výživné súd považoval za primerané k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa.

25. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, neuveril tvrdeniam otca maloletej O., že tento v priebehu mesiacov apríl, máj 2023 bol vo Veľkej Británii u priateľa, ktorý hradil všetky výdavky, pričom tam nepracoval, ale chodil po výletoch. Zúčastnil sa pojednávania dňa 15. 05. 2023 a rovnako ako argumentovala matka maloletej O., aj odvolací súd je presvedčený o tej skutočnosti, že otec do Veľkej Británie chodí pracovať a dostaví sa na územie Slovenskej republiky v čase, keď sa má hlásiť na úrade práce. Samotná okolnosť, že otec maloletej O. je schopný cestovať do Veľkej Británie a tam zotrvať

niekoľko týždňov, len potvrdzuje tú skutočnosť, že je schopný pracovať. Uvedenému nasvedčuje aj tvrdenie matky maloletej O., ktorá v čase od roku 2019 do roku 2021 bola s otcom maloletej vo Veľkej Británii, kde otec v tomto čase pracoval a zarábala okolo 450 libier týždenne. Uvedené skutočnosti len nasvedčovali tomu, že otec sa vyhýba preukázaniu skutočného mesačného príjmu v snahe získať čo najnižšie stanovené výživné na maloletú O.. Odvolací súd poukázal na vek povinného otca, ktorý sa narodil v roku XXXX, jeho telesné a duševné schopnosti, ako aj na zdravotný stav a zručnosti murára, využívané v rokoch 2019 až 2021 vo Veľkej Británii. Pokiaľ súd prvej inštancie zohľadnil aj vyjadrenia maloletých detí, že otec vo Veľkej Británii vždy pracoval, odvolací súd považoval za správny záver súdu prvej inštancie o schopnosti otca dosiahnuť celkový príjem 1.304 eur mesačne brutto (vrátane invalidného dôchodku vo výške 194 eur mesačne v čase právoplatnosti rozvodu manželstva). Za nepravdivú a nedôvodnú preto považoval odvoláciu námietku otca, že vzhľadom na zdravotné problémy nie je schopný pracovať a zabezpečiť si tak vyšší príjem.

26. I keď je zrejmé, že otcovi nemôže postačovať na krytie jeho životných nákladov suma slovenského invalidného dôchodku a ako logický sa javí záver odvolacieho súdu, že otec sa vyhýba preukázaniu skutočného mesačného príjmu, a že jeho tvrdenie, že vo Veľkej Británii pri poslednom pobyte nepracoval a bol iba na návšteve, nie je pravdivé, resp. že na základe predchádzajúcich zárobkov vo Veľkej Británii je otec schopný získať mesačný príjem cca 1.304 eur brutto (sám otec na pojednávaní súdu prvej inštancie pritom priznal v roku 2019 príjem 250 - 300 libier týždenne), odvolací súd sa podľa dovolacieho súdu nedostatočne vysporiadal s jeho zásadnou odvolacou (i dovolacou) námietkou, že nie je schopný zabezpečiť si príjem z pracovnej činnosti pre zlý zdravotný stav a v tejto časti jeho dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP považoval za dôvodné.

27. V konaní podľa Civilného mimosporového poriadku sú súde povinné zisťovať skutočný stav vecí a na ten účel vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci nenavrhli (§ 35, § 36 CMP).

28. Zo súdneho spisu je zrejmé, že otec k odvolaniu pripojil potvrdenie Sociálnej poisťovne, ústredia o tom, že dňa 16. 09. 2020 bol (spätne) uznaný invalidným od 07. 07. 2017 pre 70 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť s termínom kontrolnej lekárskej prehliadky v 09/2023. Súčasne pripojil rozhodnutie o zvýšení invalidného dôchodku od 01. 07. 2023 na 215,20 eur mesačne (vypĺčaného v čase rozhodnutia odvolacieho súdu).

29. V zmysle § 71 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov sa pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť posudzuje, okrem iného, aj na základe prihladenia na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť.

30. Vzhľadom na určenú 70 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorá zatiaľ nezodpovedá tzv. plnej invalidite (nad 71 %) je zrejmé, že súčasťou posudku o invalidite je aj posúdenie, či a akú prácu, príp. v akom rozsahu je otec schopný ešte vykonávať, pričom je nepochybné, že táto schopnosť podstatne obmedzená je. Touto otázkou sa však odvolací súd vôbec nezaoberal, teda nezabezpečil si dostatočný podklad pre svoj záver o schopnosti dovolateľa vykonávať zárobkovú činnosť a dosahovať z nej súdom predpokladaný príjem. Samotná schopnosť dosiahnuť (v minulosti) týždenný zárobok pritom nepreukazuje schopnosť dosiahnuť násobky týždenného zárobku v rámci mesiaca a pravidelnosť takých zárobkov.

31. Z uvedených dôvodov dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie v časti, týkajúcej sa výrokov III. a V., zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, 2 CSP).

32. Dovolanie otca podľa § 420 písm. f) CSP v časti, ktorou namietal, že matke nebola určená vyživovacia povinnosť, dovolací súd nepovažoval za dôvodné, keďže v tejto otázke sa prihliada na zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky.

33. Dovolací súd poukazuje na potrebu doplnenia dokazovania tak z hľadiska zistenia, aké práce je otec

schopný vykonávať podľa posudku o invalidite uznanej od 07. 07. 2017, a následne aj z hľadiska, aká miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u otca pretrváva po kontrolnej lekárskej prehliadke určenej na 09/2023, ako aj z hľadiska zohľadnenia okolnosti, že otec maloletej na území Slovenskej republiky 10 - 15 rokov nepracoval, pričom je zrejmé, že pracoval na území Veľkej Británie, kde bol aj hospitalizovaný v nemocnici a podľa jeho vlastného vyjadrenia boli náklady hospitalizácie hrazené z jeho tamojšieho poistenia; na účely zistenia skutočného stavu je preto potrebné doplniť dokazovanie aj o zistenie priebehu sociálneho poistenia a zárobkov otca vo Veľkej Británii (v období pred a po vystúpení z EÚ) ako aj prípadného priznania invalidného dôchodku alebo iných dávok nositeľom sociálneho zabezpečenia Veľkej Británie, a to predovšetkým dopytom na Sociálnej poisťovni, Ústredí, ktorá je nositeľkou sociálneho zabezpečenia v Slovenskej republike [Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71] a potrebnými údajmi môže disponovať, resp. si ich vyžiadať od príslušného nositeľa zabezpečenia vo Veľkej Británii.

34. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rozhodne o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

35. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.